

„Autóbusz indul a nyolcas kocsiállásból” – suhant át az utastájékoztató hangja a pécsi távolsági buszpályaudvar várótermén. Akinek dolga volt, indult, de akadtak olyanok is, akik maradtak, mert valami különleges ősbemutató szem- és fültanúi lehettek azok, akik hétfőn délután leültek és megvárták a végkifejletet. Ugyanis Escargo Hajója Színházi és Művészeti Nevelési Szövetkezet egy Háy János darabot állított váróteremre, bocsánat, színpadra.

A színjátszás szerelmesei, fiatalok, drámaszakos egyetemisták, drámatanárok alkotják mások mellett azt a színházi csoportosulást, akik egy merőben új kezdeményezésben vettek részt hétfőn, illetve fognak majd előadásokat szervezni Pécsen, a 2010-es évben.

A Lépten-nyomon színház a továbbiakban arra készül, hogy felkeresi a pécsi főpályaudvar kultúrváróját, de attól sem riadnak vissza, hogy az utcán, netán buszmegállóban szórakoztassa az utazni vágyókat. Fedett helyen negyven-ötven percig tarthat egy bemutató, míg az ég alatt csak rövidebb jelentekre vállalkoznak, mondjuk egy tízperces epizódra.

– Kivinni az emberek közé a színjátszást, ez vezérelt minket – nyilatkozta Tóth Zoltán, aki A bogósgyümölcskertész fia című előadást rendezte meg. – Lesz ennek folytatása, legalábbis terveink szerint. A próbálkozás egyrészt úttörő, másrészt viszont éppen ez benne a vonzó, a résztvevőknek és a nézőknek.

Minden irónia nélkül állíthatjuk, pécsi színházi nézőcsúcs nem született, de összesen – nem feltétlenül az elejétől a végéig – mintegy negyvenen pillantottak bele a történetbe. Ami első nekirugaszkodásra nem rossz, pontosabban, egyelőre nincsen mivel összevetni. Az azonban biztos, a fellépők mindent megtettek azért, hogy néhány utazó jól szórakozzon.